

PROTEIN

časopis YMCA v ČR

ročník XXIV

15 Kč

2/2023

Setkání YMCA 2023

jaké bylo z pohledu organizátorky?

Letní luštění

prší? nevadí!

Identita YMCA

co ji tvořilo, tvoří a bude tvořit?

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností. YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 27 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Pelhřimov, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Skaut, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Pojedete na prázdniny někam
do zahraničí?

Na dovolenou, tábor, na festival,...

Nebo dokonce na cestu kolem světa?

Pomozte rozšířit naši sbírku Proteinu
na cestách, kterou najdete zde:

pro.ymca.cz/casopis

Vyfoťte se na zajímavém místě
s Proteinem!

Vaše úlovky posílejte na email: protein@ymca.cz.

Předem děkujeme za zaslání fotky!

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová

Alžběta Čechráková

Sára Dzvonicová

Nikola Niesytová

Miroslav Sedláček

Gabriela Soukupová

a mnoho dalších...

TISK

Graf Print, s. r. o.

Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein

YMCA v ČR – ústředí

Na Poříčí 12

110 00 Praha 1

telefon: 224 872 004

e-mail: protein@ymca.cz

web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.

Články neprocházejí korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 5. 2023

Uzávěrka příštího čísla: 20. 9. 2023

Milí čtenáři!

I když celé číslo Proteinu začíná smutnou zprávou, nakonec duši všech, kteří Dalihu znali přemůže vděčnost... za jeho život a odkaz...

Najdeme zde i dva archivní články, jeden o odpovědnosti, druhý z letního ymkařského tábora ve Švýcarsku z roku 1930 (mimořádně tabořiště funguje dodnes, najděte si na internetu).

Je tu i velká zpráva o každoročním Setkání ymkařů na Soběšíně, ještě plastičtější obrázek si doplníte z fotek, které najdete na pro.ymca.cz/fotogalerie. Je skvělé, že můžete potěšit i inspirovat zprávami z akcí jednotlivých Ymek - o korbalistech ze Znojma, lovení v Plzni, karbaničení v Orlové, sjíždění Mže, či létě ve Starém Plzenci, ale i účasti české delegace na Víkendu na Slovensku.

Kromě oblíbené rubriky Stručně bych rád upozornil na pokračování cyklu vzpomínání na Ymku, tentokrát s Láďou Zvolánkem z YMCA Klatovy. A samozřejmě nemiňte Sářino letní luštění... Na závěr jsem si nechal počín Lenky Šimánové, která připravila místní noviny dětskou stránku - zkuste to i u vás...

A jako vždy – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamýšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 Zemřel Dalibor Perašín**
Jaroslav Vojta Hynek
- 5 Odpovědnost.**
Jaroslav Valenta
- 6 Identita YMCA**
Jaroslav Vojta Hynek
- 8 Setkání YMCA 2023**
Alžběta Čechráková
- 12 Korbalisté YMCA Znojmo**
Aladár Dančo
- 13 Velikonoční lov s YMCA Plzeň**
Lenka Šimánová
- 14 Cyklus vzpomínání na Ymku**
Alžběta Čechráková
- 18 Letní luštění**
Sára Dzvonicová
- 21 Tábory ve Varmaucus**
n. n. 1930
- 24 Stručně**
Julie Bergerová
- 27 Týden karbaničení s Y Orlová**
Nikola Niesytová
- 28 Dětská stránka**
Lenka Šimánová
- 30 Víkend na Slovensku**
Sára, Gábi, Katka, Terka

a mnoho jiného...

Zemřel Dalibor Perašín

Velmi nečekaně a nepochopitelně zemřel Dalibor Perašín – generální sekretář YMCA na Slovensku. Bylo mu jen 50 let. Přesto, když jsem viděl desítky fotografií promítaných na jeho pohřbu, tak se mi neustále vracela jediná myšlenka... jeho život byl nespravedlivě krátký, ale prožil během něho více, než většina lidí, kteří se dožili třeba devadesáti.

Každý kdo znal Daliho okamžitě pochopí, proč není třeba měnit název této rubriky. Dali byl předně velmi inspirativní a inspirující člověk. Měl přehled o mnoha oblastech života a rád se sdílel s mladými lidmi, které doprovázel v jejich nejdůležitějším životním období, kdy si vytvářejí svůj pohled a přístup k sobě a životu ve světě.

Znal jsem Daliho od roku 1997, potkali jsme se ve Starém Smokovci na mezinárodní konferenci o náboženských sektách. Oba jsme byli mladí, dlouhovaší a hned jsme si padli do noty. Za rok jsme se na tomto místě a při stejné příležitosti potkali znovu. Když se později stal generálním sekretářem Ymky na Slovensku, jen se tím potvrdil náš další společný zájem a pohled na svět.

A jak viděli Daliho jeho slovenští kolegové?

„S hlbokým zármutkom oznamujeme, že zomrel Dalibor Perašín, generálny sekretár YMCA na Slovensku. Dalibor bol oddaným a zanietým lídrom, ktorý významne prispel k hnutiu YMCA na Slovensku aj mimo neho.

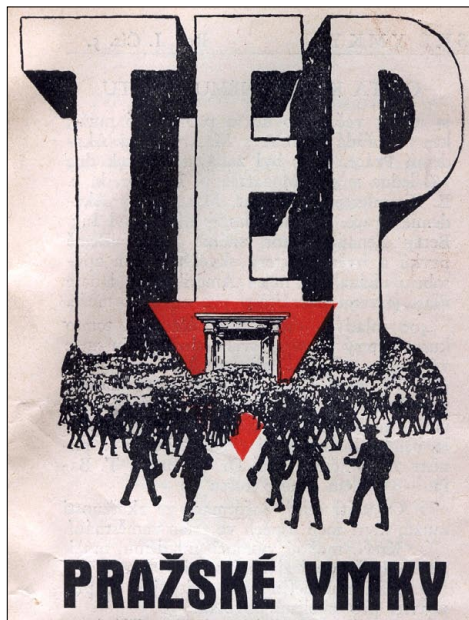
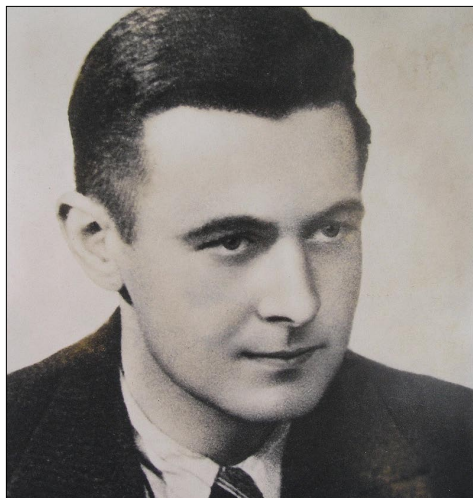
Jeho odhodlanie posilniť postavenie mladých ľudí a presadzovať sociálnu spravodlivosť bolo inšpiráciou pre všetkých, ktorí ho poznali. Bude nám chýbať jeho nadšenie, energia a neochvejná oddanosť misii YMCA.

Ostávame v modlitbách za jeho rodinu a priateľov, aby im Boh dal silu, ochranu a útechu v týchto chvíľach hlbokého smútku. Uctíme si jeho pamiatku pokračovaním v práci, pre ktorú bol taký nadšený, a snahou vytvoriť lepší svet pre všetkých. Nech odpočíva v pokoji.“

Jaroslav Vojta Hynek,
sekretář pro vnitřní věci YMCA v ČR,
foto: autor textu – pořizeno na vzpomínkové akci na Daliho, kterou uspořádala YMCA na Slovensku

Dali bude chybět každému, kdo ho znal.

ODPOVĚDNOST.

Tak často se to slovo teď připomíná. Vzpomínám si, že jsem kdysi na vojně hodně debatoval s jedním kamarádem Němcem právě o odpovědnosti. On si chvilil německou organizaci, kde v čele každé organizační jednotky stojí vůdce, osobně odpovědný vůdci jednotky vyšší. Jen tak prý je zaručeno, aby se pracovalo rychle a přesně. Naše chyba prý je, že ve spolkovém životě se vyskytují samé výbory a „výboři“ a že vůbec je zbytečně mnoho společků, které si prý jenom překážejí, a ve státní službě prý stejně doplácíme na nedostatek odpovědnosti, protože i přednostové jsou především jen úředníci, kteří se „vyjadřují“ a „postupují ke schválení“ a sami o ničem důležitém nerozhodují.

Dával jsem mu za pravdu. Nadekretovat takovou ústavu by nebylo nic platné, kdyby lidé, kteří v ní mají pracovat, nebyli sami právě dost odpovědní.

A toto je otázka pro mladé lidi. Jestliže už jako chlapci a dívky se nenaučíte ve svých organizacích a kroužcích, které jsou dobrovolně pracovat odpovědně, nepomůžete státu a obci ani jako placení úředníci a funkcionáři, kterým by se mohla opravdu ta odpovědnost, po níž; se volá, svěřit. I v Říši oficiální organizace mládeže jsou dobrovolné — ale nevypadá to v nich tak, aby se staralo

jen několik ustaraných nadšenců a ti ostatní chodili kritizovat, jak bývá zvykem.

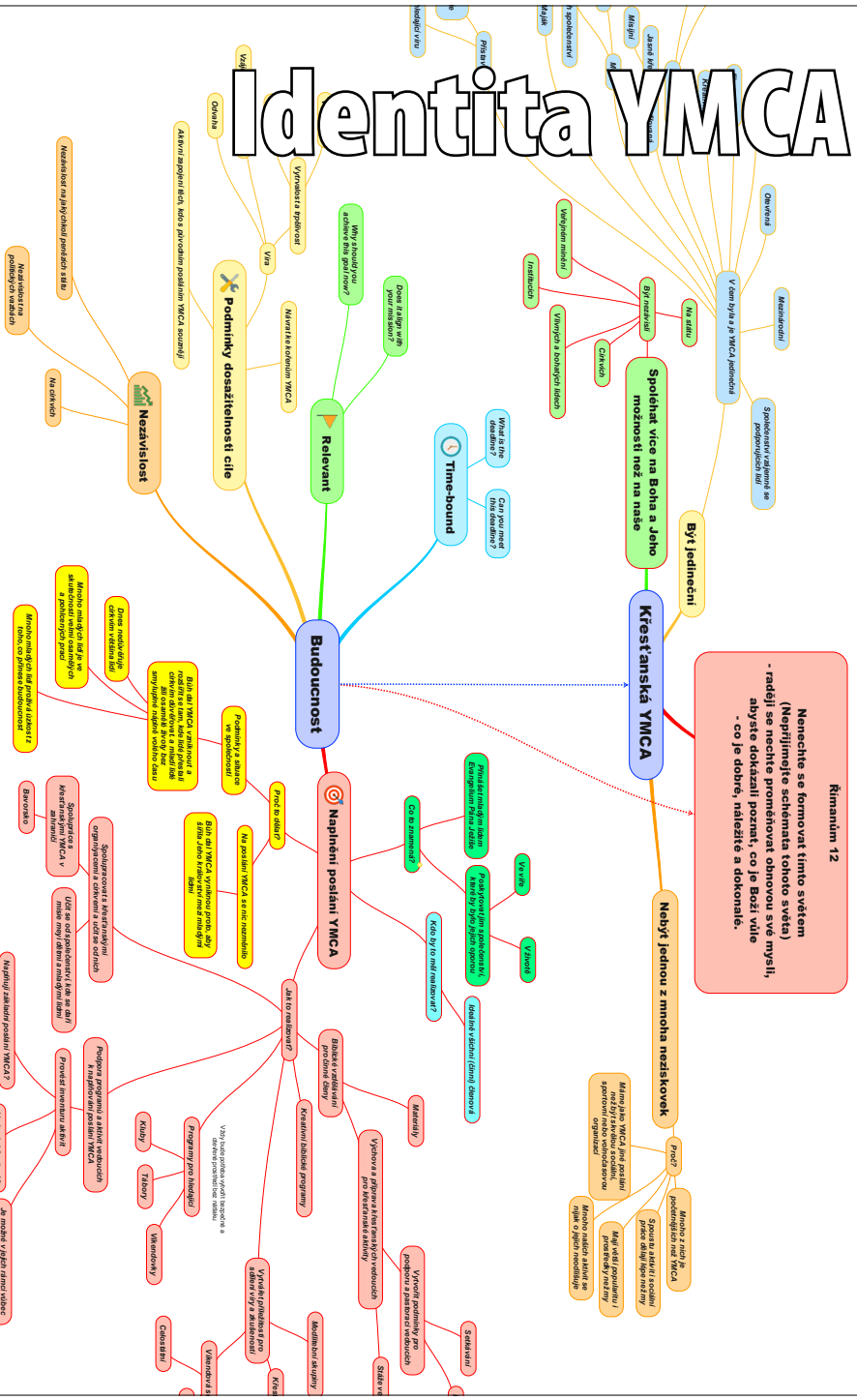
Odpovědnost je kouzelná vlastnost. Kdo v ní žije, slouží. Kde v ní žije více lidí, vznikne mezi nimi radostné společenství, které zmnožuje energii jednoho každého z nich. Kdo žije v pocitu odpovědnosti, myslí především na to, jak by sám pomohl a sám něco udělal a je vzdálen onomu typu lidí, kteří se specializují na dávání rad, co a jak by „se“ mělo udělat. A když se to neudělá, zdvihnou přísůně obočí a ptají se, proč „se“ to neudělalo.

Naříká se u nás, že máme mnoho organizací a všelijakých spolků. Ale kdyby ty organizace byly vskutku živé a kdyby z nich vycházeli lidé ošlehaní odpovědností a zkušeností z práce, mohli bychom jim jen provolávat slávu. I našim klubům bude asi klásti počet, nám i vám, sekretářům, vedoucím i prostým členům, jak jsme dovedli nebýt tradičním spolkem, nýbrž sdruženími opravdově pracujícími. Přemýšlejte, jak my i vy jsme obstáli.

Dr. J. Valenta.

Tep pražské Ymky, Ročník XII. 1. října 1939. Číslo 1.

Identita YMCA

Rimanům 12

Nenechte se formovat tímto světem
(Nepřijímejte schémata tohoto světa)
- raději se nechte proměňovat obnovou své mysli,
abyste dokázali poznat, co je Boží vůle
- co je dobré, náležité a dokonalé.

YMCA je od svého počátku křesťanskou organizací, nese to hrdě i ve svém názvu. Za téměř 180 let své existence se tato skutečnost nezměnila, i když přirozeně dochází k proměně světa, myšlení i víry.

Podstata však zůstává stejná, křesťanské principy, hodnoty, postoje – snad i lépe chápané než v minulosti motivují a přímo vedou ke službě ostatním. Tak jako v každém společenství dochází k neustálé vnitřní debatě o smyslu, stylu, formách a dalších atributech způsobu práce YMCA. Jsme navíc celosvětovou organizací, musíme tedy přihlídnout i k vlivům, které i na nás působí z různých kontinentů, historických zkušeností, možností, apod.

Pokud hovoříme o identitě Ymky, je nutné si uvědomit, že primárně stojí na křesťanských základech, není však s křesťanstvím totožná, YMCA totiž není církev. Spolupracují v ní křesťané různých denominací, tradic, typu spirituality a to vše přináší jednak velké obohacení pro všechny, kdo se v Ymce pohybují, ale také notnou dávku vzájemného pochopení a respektu.

V současné době se na některých místech světa objevují snahy křesťanský základ YMCA poněkud umenšovat. Jako každý tlak vyvolává protitlak, tak i v tomto případě působí v Ymce skupiny lidí, kteří na to reagují snahou přispět k zachování a podpoře křesťanství jako klíčového prvku ymkařské identity.

YMCA v České republice zatím stojí na té druhé straně (slovo zatím naznačuje, že i v našich luzích a hájích čas od času probleskne nápad něco v této oblasti změnit a dozajista tomu tak bude i v budoucnu). Zároveň probíhá o tomto tématu celosvětová debata a byla dokonce jmenována komise na této celosvětové úrovni, která má tuto oblast prozkoumat a definovat určitý společný postoj. Do této skupiny se dostala i naše zástupkyně – Sára Dzvonicová, sekretář pro zahraničí YMCA v ČR.

Na naší domácí půdě proběhla v březnu tohoto roku celorepubliková konference Křesťanská identita YMCA. Na plakátku níže si můžete přečíst témata, kterými jsme se zabývali. Ke všemu jsme přistoupili zodpovědně - jak je možno vidět z myšlenkové mapy Ládi Zvolánka, která je v tomto podání určitě nečitelná, má jen doložit poctivý přístup k věci, obsah je dostupný všem zájemcům o další práci – budeme se k němu vracet při dalších aktivitách, které plánujeme v tomto směru podnikat. Mimo příspěvky na tato témata a společné diskuse a modlitby jsme se věnovali také přípravě mezinárodní Konference UNIFY, která tentokrát proběhne v Praze a to na jaře příštího roku. Pokud vás toto téma zajímá a chcete se podílet na přípravě nebo jako dobrovolník na konferenci (ideálně samozřejmě obojí), jste vítáni, stačí se ozvat Sáře.

Určitě mohu za všechny účastníky sdělit, že konference byla užitečná a nepochybně nebyla poslední...

Jaroslav V. Hynek, schéma: Ladislav Zvolánek

Setkání YMCA 2023

– pohledem organizátorky

Je pátek ráno a já vstávám, abych stihla zabalit sebe i rodinu Setkání 2023. Starší dcera odchází do školy, mladší se nesnesitelně loudá a mně už se nechce jet do školky, proto posílám sms, že ji dnes omlouvám a beru ji s sebou do Soběšína. Zanedlouho vyzvedávám Vojtu na vlakovém nádraží v Českém Brodě a vyrazíme směr Masarykův tábor YMCA. Mám tuhle cestu ráda, usnutí za volantem nehrozí, cesta je samá zatáčka, nahoru, dolů, žádná města, jen vesničky, málo aut, zato sem tam srnka.

Kolem 11. hodiny přijíždíme do Soběšína, kolegové, kteří vyrazili z Prahy jsou již na místě. Nádech a jedéeém a už se nezastavíme až do večera... tak to má být, tak to mám ráda... První účastníci se trousí už před čtvrtou, největší nával je ale tradičně až po 6., protože pátek, protože Praha, protože benešovská... Chápeme, ale stres to je, protože v 8 už začínáme! Večeře je chutná, snad i pro vegetariány, všichni jsou ubytovaní, vešli jsme se, na nikoho jsme nezapomněli, kdo chtěl,

tomu Karolina proplatila cestu... Kolegyně Vlasta sice vypadá trochu přepadle, je tu poprvé, a tak se není co divit, že ji zaskočí nějaké ty organizační zmatky kolem stravenek. Zbytek víkendu snad bude poklidnější a Vlastu nakazíme „ymkařským virem“ nadšení a dobré nálady.

Oceňování dobrovolníků probíhá dle plánu, moderování se letos ujal Valér Dzvonic z Ymky Plzeň. Oceňujeme 11 dobrovolníků roku z Ymky Jindřichův Hradec, Braník, Praha, Plzeň, Pelhřimov a Sever 3 zasloužilé ymkaře, Jaroslava Hojného z Ymky Jindřichův Hradec, Michala Rejmana z Liberce a Aladára Danča z YMCA Znojmo. První dva jmenovaní dorazili, a tak se s námi mohou podělit o své ymkařské příběhy... Ty jsem bohužel nevyslechla, protože už v bufetu rozléváme s Karolinou, Julií a Vlastou prosecco a džus na přípitek... Přípitek na zdraví ducha, duše i těla a je merenda... Už potmě přijíždí pan Altman z Lezeto a přiváží boulderovou stěnu, s pomocí Vojty ji instalují na místo. Později večer se ještě pod vedením Petra Bruny z Ymky Praha zamýšlíme nad

momenty, které s námi v poslední době zatřáslí, pootočili náš úhel pohledu na realitu, pomohli nám otevřít oči... Vděčně nasloucháme příběhům těch, kdo se nestydí sdílet své zkušenosti, zpíváme písně, modlíme se. Program pokračuje v čajovně (díky holkám Huškovým), kam se již tradičně nedostanu, byl to den plný zážitků, ale zítřek bude ještě nabitější, proto je třeba včas ulehnout...

V noci mi nedá spát zima, letošní květen se ještě moc teplotně nepředvedl. Naštěstí mám spacák a můžu přidat vrstvy. Ráno už zase nemůžu spát, protože mi kolují hlavou úkoly, které je třeba splnit a informace, které musím předat...

Ranní zamyšlení vede kolegyně Sára, náš ústředový machr na zamyšlení. Zvládá to i s malou Elenkou na klíně a dvojjazyčně, česky a anglicky pro Sebastiana a Štefana z Ymky Vídeň, kteří k nám přijeli na návštěvu. Díky Sáře si uvědomujeme, jak je potřeba opravdu žít s druhými dle Ježíšova příkladu a neredukovat víru na soubor příkázání a pravidel.

Po snídani se rozbíhají workshopy – kreativní v horní klubovně pod vedením Hanky Noskové a Kátky Pobu-

dové, na hřišti se hraje volejbal, který si vzala spolu s Vojtou Hynkem na starost mladičká volejbalistka Anna Urbanová, paralelně si můžou zájemci vyzkoušet crossnet. U jídelny se rozdávají instrukce na Soběšínskou pátračku, kterou připravili Vojta a Vítek Bergerovi. Katka Kavalírová nám povídá o životě se zrakovým postižením, ukazuje nám pomůcky, můžeme si také pomoci upravených brýlí na vlastní oči vyzkoušet, jak vypadají různé oční vady. Katka nás instruuje, jak se chovat k nevidomým. Následuje zajímavé povídání a instruktáž záchranářky Hanky Urbanové, povídáme si o situacích nelehkých, které však mohou potkat kohokoli z nás a je dobré být na ně připraven. Proto si zkusíme také masáž srdce (na rytmus písničky Stayin Alive od Bee Gees) nebo třeba Heimlichův manévr, který může zachránit život dusícím. Sluníčko svítí, ba dokonce hřeje! Děti si prolézají boulderovou stěnu a rodinky si půjčují lodičky a projíždějí se na Sázavě (díky Renému Jiroutovi a Filipu Cichému), v bufetu se hrají pod vedením manželů Tresových deskové hry... Ne, nic, ale opravdu nic, nenaruší poklid i ruch našich aktivit, každý si přijde na své.

Po opět velmi chutném obědě (dobře vy, pane Javůrku!) následuje pro všechny polední klid a pro nás, organi-

zátory organizační schůzka k Pětiboji. Ondra Soukup a Kryštof Měkuta, kteří se statečně chopili pochodně Pětiboje, nás instruují ohledně jednotlivých stanovišť, které si pohotově rozdělujeme mezi sebe... Případlo na mě stanoviště Opičí paměť, odkud se několik dalších hodin nedostanu, tvoří se nám fronta, protože zapamatovat si 30 předmětů rozmístěných ve stanu a pak ještě projít „vařečkovanou“ mezi stromy, zabírá čas. Fascinuje mě, jak jsou některé týmy organizované, rozdělují si sektory nebo řádky věcí ve stanu, mnohé děti si pamatují více než dospělí... Bavím se báječně.

Na ostatních stanovištích se kolegové také nezastaví, třeba u šifer nebo u štafetového běhu... Všichni končíme na závěrečné, již tradičně do posledních chvílí tajné, disciplíně, která probíhá na louce a jmenuje se Aktivity Otce Fura... Také tady se zasmějeme nad obrázky a pantomimou některých soutěžících... Mám být čarová rozhodčí a udělovat trestné body, všichni jsou ale tak poctiví, že žádné trestné body neudělím, a naopak se snažím pomoci vysvětlit šestiletému dítěti, jak namalovat „Řecko“ nebo „stadion“, aniž bych ono slovo použila.

Po večeri nás čeká vyhlášení vítězů o Ohně velké rady. Ten letos zapalují ocenění, připomínáme si opět naše ymkařské hodnoty, společně zpíváme píseň, která zde zněla už před sto lety... Pětiboj vyhrál tým Nádraží Braník, raduje se z vítězství, druzí byli Tuláci 1 a třetí Tuláci 2 (toulání se vyplácí!). Oceňujeme také vítěze volejbalového turnaje dvojic, Vojtu a Sama, druhé Blaža a Bětu a třetí Sebastiana se Stefanem (kteří od nás navíc ostávají čestné uznání za to, že se nadšeně zapojili i přes jazykovou bariéru do Pětiboje). Pak už zpíváme u ohně, je nám hezky. Když dohoří hranice, přikládáme polena a opečeme ještě špekáčky. Při zamyšlení pod vedením Filipa Rajnocha si říkáme, jak je fajn tu být, vidět známe i méně známé tváře, že nám Bible může vždycky dát úplně nové podněty pro život a že je dobré také na sebe nebyť moc přísní a věnovat se věcem, které nás baví a nemít výčitky, že teď zrovna nemůžeme z různých důvodů dělat vše tak, jak bychom si přáli... Po společné modlitbě se rozcházíme, někdo zůstává a pokračuje do čajovny pod vedením Michala Procházky, já už jen čekám zase potmě na pana Altmana, aby si odvezl boulder a uléhám, tentokrát k ničím nerušenému spánku... Až ráno se dozvídám, že Vojta ještě vylezl z postele a šel pomáhat s boulderem, protože nakonec odjžděl až v půl 12.

Budím se do prosluněného nedělního rána... Počásí vyšlo, polovina úspěchu akce zaručena. Po snídani nastává čas na balení a odevzdání klíčů, kolegyně Julie se věnuje do posledních chvilke prodeji propagačních předmětů, její syn Vítek ochotně pomáhá a spousta ymkařů tak odjíždí v nových outfitech, v nichž budou reprezentovat Ymku. Ještě rozdat zpěvníky na bohoslužby, alespoň provizorně ozdobit „stůl Páně“ z bufetu krásným lučným kvítím. Bohoslužba pod vedením Michala Kitty, faráře a ymkaře z Jindřichova Hradce, může začít, děti záhy odcházejí na nedělníku, kterou si připravil Honza Blažek jr. v bufetu. Michal nám připomíná naše základní ymkařské hodnoty obsažené v trojúhelníku, význam jejich vyvážení, i toho, že trojúhelník stojí na špičce – hodnoty jsou tím, co nás udržuje v rovnováze, to, co naše postoje udrží pevně i v dobách nelehkých... Podáním ruky tvoříme společně řetěz ven před jídelnou, přejeme si pokoj, společně vykračujeme zase do všedních dní... Fotíme se, hodnotíme, závěrečná slova díky Vojty Rálka, aplaus, pak už jen oběd a nezvykle brzký odjezd – všechno se hladce sbalilo a my můžeme vyrazit k domovu... Unavení? Zmožení z „pracovního“ víkendu? Ne, nabít na další dny, týdny a měsíce... Díky Vám! Sázavo, Sázavo, má duše tě zná... na Tebe se v životě nezapomíná...

*Alžběta Čechráková, sekretář pro koncepci,
foto: Jule Bergerová, J. V. Hynek a autorka textu*

Korfbalisté YMCA Znojmo

Znojemský korfbalový tým vyrazil do Nizozemského Eindhovenu na čtyřdenní soustředění. Hned po příjezdu čekal juniory první přátelský zápas proti místnímu klubu DSC. Před dlouhým sžíváním se s venkovním prostředím dokázal náš tým Holanďany porazit. "Nebylo to jednoduché, protože nejsme zvyklí na venkovní prostředí. Postupně jsme se, ale začali trefovat do koše a zápas nakonec v klidu zvládli" řekl po utkání zkušený hráč Jan Cejpek.

Modří sloni absolvovali v Holandsku hned 3 tréninky a pokaždé v rukou jiného trenéra. "Dalo nám to jako týmu hodně. I já osobně jsme si z toho zvala velkou spoustu nových poznatků, na kterých můžeme v následující sezóně pracovat" řekl trenérka Lenka Toufarová.

další 3 utkání s místními kluby s bilancí 2 výhry a jedna prohra.

13. 5. vyrazil Znojemský korfbal do Otrokovic, kde se konal žákovský turnaj. Modří sloni vypravili dvě družstva v kategorii U9, dvě družstva v kategorii U11 a jedno v kategorii U13. Do Otrokovic, kde s korfbalem teprve začínají, se sjeli kluby z celé České republiky.

Konkurence tedy byla veliká, ale přesto se Znojemský tým nakonec dostal na stupně vítězů. Konkrétně v kategorii do 13 let, která vybojovala bronzové medaile. Dále znojemské týmy obsadili v kategorii U9 krásné 5. a 6. místo a v kategorii U11 krásné 7. a 4. místo.

Velikonoční lov s Ymkou Plzeň

Na velikonoční pondělí odpoledne pořádala YMCA Plzeň tradiční Lov velikonočních vajíček.

Akci, již se zúčastnilo skoro osmdesát dětí plus jejich rodiče, přálo počasí a po celou dobu nás provázela přátelská atmosféra.

Program byl pestrý. Krom skákacího hradu a malování na obličej si děti mohly projít deset stanovišť, v rámci nichž vyráběly, sportovaly, učily se anglicky a plnily různé úkoly. Každý, kdo nasbíral osm razítek, si mohl dojít pro odměnu, již byly nádherné háčkované želvičky vyrobené pro YMCU Eliškou Hozdovou (13 let).

Vyrobít si děti mohly buď dřevěného zajíce, nebo vlněnou ovečku a mnoho pilných dětí odešlo s obojím. Někteří však dali přednost skákacímu hradu, větší třeba fotbalu. Po krátkém velikonočním příběhu přibližujícím smysl tohoto křesťanského svátku se konečně vyrazilo na lov 1500 vajíček schovaných v nedalekém lese.

Na závěr akce dorazil dokonce i kouzelník, lidé si opékali párečky a mohli ochutnat něco z místních dobrot. Po celou dobu nám hrál a zpíval Josef Švéda, čímž naši akci velmi oživil.

Ráda bych poděkovala jak jemu, tak šikovnému kouzelníkovi, všem Američanům a dalším, kteří se na akci podíleli. Ať už jste pomáhali s přípravou, na stanovištích či jste prostě jen spoluvytvářeli pohodovou atmosféru, moc Vám děkujeme a přijďte zas!

*Lenka Šimánová, YMCA Plzeň,
foto: Jiří Šimána a Olena Volková*

Cyklus vzpomínání na Ymku

V následující rubrice vám přibližujeme významné osobnosti Ymky jejich vlastními slovy. Dalším pamětníkem je Ladislav Zvolánek, bývalý programový sekretář na ústředí, předseda pražské Ymky, člen ÚV a dozorčí rady Paláce YMCA, dlouholetý člen výboru, předseda a věrný táborník YMCA Klatovy.

Láda zažil divoká devadesátá léta, kdy na ústředí působil společně s Michalem Šourkem a dalšími výraznými osobnostmi té doby. Je až neuvěřitelné, u čeho všeho byl – od navrácení domu a řešení jeho technických potíží, po zavádění systému VG, počátek žádostí z MŠMT, strategické plánování. Byl u prvních výročních zpráv nebo třeba u počátku Ten singu a spolupráce s Norskem. Láda psal granty, organizoval koncerty, plesy, vozil nábytek do Paláce YMCA z Německa, navštěvoval mezinárodní ymkařská setkání, programoval telefonní rozvodnu v Paláci YMCA nebo třeba spolutvořil a zaváděl slib činného člena.

Začátky v Ymce

Tak jsem se nějak dostal na schůzi pražské Ymky a pak jsem se dostal na Sapphire Institute setkání, což byl vlastně program sponzorovaný americkou Ymkou pro Ymky střední Evropy, to bylo v Tizsadobu v Maďarsku, tuším v roce 1992. (...) A to bylo velké setkání, kde byli pozvání špičkové lidi z Ymky, kteří reprezentovali nejrůznější oblasti Ymky. A já jsem pochopil, že to je to, co chci dělat. Tam bylo úžasné, že Ymka tam byla těmi lidmi, ať byli odkudkoliv a dělali cokoliv, od vládní úrovně v USA až po lidi, který dělají ve slumech na ulici na Filipínách, prezentována jako stavitel mostů, to byla její hlavní úloha. (...) Tam jsem se rozhodl, že bych do Ymky chtěl jít, tak jsem se stal členem pražské Ymky (...). A tak postupně jsem dostal nabídku dělat sekretáře (...). Zároveň jsem se staral o technické věci jako o ústřednu a tak.

Palác YMCA

Na jednu stranu bylo fajn, že starý pan Drápal byl obrovsky respektovanou osobností u skautů a u všech těchto hnutí. Klíčové bylo to, že se podařilo získat Palác. To

byla zásluha starých právníků a pana Drápala a toho, že to bylo ČSTV a ČSTV se nechalo těsně před uzavěrou těchto převodů přesvědčit. To bylo dobře. Takže jsme byli vlastně jediní, komu se vrátil ten dům, (...) Bylo to naprosto čisté, takže do toho nemohl nikdo vandrovat. Takže jsme Palác dostali těsně před plánovanou rekonstrukcí, na kterou bylo plánováno 100 mil. tehdejších korun. Samozřejmě z těch jsme neviděli ani korunu. Takže co se týkalo technického stavu, tak to bylo teda děsivé. Největší byla legrace s rozvodným transformátorem, který byl až úplně v nejnižším patře a byl pod hromadou sutí, ze které létaly blesky, tam bylo 22 kV vedení (smích). Stupačky, všechno špatně. Takže se to postupně, jak byly peníze nebo jak se na to peníze půjčily, dávalo dohromady.

Já jsem fungoval jak v té technické správě, tak v Ymce jako takové. Pořizovala se nová ústředna, která na tehdejší dobu byla supermoderní a která se mi starala neustále o zábavu. Protože tady zdejší pan technický ředitel jednoho krásného dne v létě vyhodil pojistky a nedbal toho, že ta ústředna řve a ona lehla a pak se následně zjistilo, že ta firma, která to měla na starosti, tak sice říkala, že je to zálohované, ale nebylo. A přijeli si pro mě na tábor a já jsem dva dny z výpisu dával dohromady

konfiguraci ústředny. Ve dne v noci. Takže za dva dny to zase fungovalo. Takže to byla ta technická stránka věci. Samozřejmě ovlivňovala i finance.

To se braly neustále úvěry. Říkám, tady víc jak těch 100 mil. se do toho prostě proinvestovalo. Akorát, že to nešlo najednou, ale bylo to po troškách. Tady bylo od začátku jasné, že pokud z toho YMCA má něco mít, tak to musí nějak vypadat. Výhoda je, že je to na velice luxusním místě, takže sem ty společnosti rády šly. (...) Já jsem tady prakticky poznal spoustu společností, protože jsem zařizoval telefony a nastavoval podle přání, to byla docela pestrá společnost. Jako teď. Od začátku byla koncepce, aby to vypadalo, i ty služby, aby byly moderní. Třeba co se týkalo toho telefonu, tak to na tehdejší dobu byla bomba. Já jsem uměl nastavit spoustu věcí, které jsou už dneska samozřejmé, ale tehdy to samozřejmě nebylo. (...)

YMCA Praha a vnitřní spory se seniory

Já jsem byl sekretář ústředí a postupně teda předseda pražské Ymky v takovém krizovém období, kdy tam fungoval docela silně a rozvatně senior klub. (...) Tam šlo o to, že většina těch starých Ymkařů vůbec nezažila Ymku z pozice vedení. Oni prostě tvrdili, že když bude YMCA

křesťanská, že to bude lidi odrazovat. Takže tam byly docela ostré souboje na tohle téma a ten senior klub měl dost silný hlas. Pak tím, že se změnily stanovy a změnil se slib činného člena, tak ti senioři to až na drobné výjimky odmítli podepsat. Tím pádem se stali obyčejnými členy, a tím pádem ztratili na rok vliv na volby výboru a na takovéto věci. Což bylo dobré, protože se pražská Ymka trochu nadechla a rozjely se YMCA kluby a rozjela se spousta věcí. Takže pak hodně těch seniorů, i když se speciálně na mě hodně zlobili za tenhle krok, tak většina z nich uznala, že to bylo dobře, že ta Ymka vypadá teď dobře, že je tady dům plný dětí. Takže nakonec to bylo vzato dobře, protože oni byli jen za chlapecké kluby, nic jiného, prostě to, co oni znali. Oni neměli vůbec představu, jak ta YMCA teď vypadá ve světě. Další věc, co byla docela důležitá, bylo to, že my jsme měli velice silné vazby na německou Ymku. A německá YMCA byla a je výrazně křesťanská, což nás uchránilo před těmi snahami udělat z toho organizaci na generování zábavy, takže i tohle se tak nějak povedlo právě i v těch nových stánovách, který, mám pocit, s malými změnami platí doteď.

Setkání s Ten Singem

To byla vlastně možná aktivita ze strany norské Ymky jako takové. Někdo se s nimi někde potkal a oni to nabídli. Ale tu historii přesně neznám, ale tak nějak to asi proběhlo. Možná přes starého pana Drápala, který byl v tomhle k nezaplacení. Ten neustále navazoval kontakty a reprezentoval českou Ymku v zárodečném stavu velmi hezky. (...) To totiž tady byla 2 děvčata, která nás hodně ovlivnila. Obě na Ten sing, Norky, hrozně mladoúkný, jestli 19, 20, ale jako profíci a docela nás občas vyškolily. Což jsem pak od té doby říkal, že dobrovolník je neplacený profík, že se tak musí chovat. A oni to teda naplňovali naprosto stopro. Oni byly fakt úžasné obě dvě.

Začátky vnitřních grantů

Samozřejmě tím pádem byly problémy s penězi, protože ta místní sdružení prakticky nedostávala nic. No a pak se udělala revize, co kdo dostává a zjistilo se, že jedna YMCA sežere 2 mil. a na ty ostatní se nedostane nic. Tak byl takový požadavek udělat nějaký systém přerozdělování, já jsem ho udělal, příznám, trochu komplikovaný, ale, řekl bych, spravedlivý. Ale když jsem to poprvé zveřejnil, tak jsem to docela schytl ze všech stran,

protože třeba nějaké malé sdružení najednou mělo 140 tisíc a různý další sdružení, protože byla velmi aktivní, tak na základě těch schválených kritérií dostala najednou docela velké peníze (...). No, to byl cirkus teda. A to ještě Karin (někdejší účetní Karin Karausová, pozn. red.) tady říkala: Co bude tohle sdružení se 140 tisíci dělat? Já jsem říkal: Ty perfektně ví, co s nimi udělají, protože potřebují stany, potřebují vybavení. (...) Pak se to začalo tak různě zjednodušovat, ale funguje to dodneška. Takže to byla dobrá věc a myslím, že to silně přispělo k rozvoji činnosti. Že nějaké peníze přitekly na ta místní sdružení a oni věděli, že se na ně nekašle, že je dobrý důvod v té Ymce být. Ze začátku to dělalo značný podíl rozpočtu, ale postupně se osamostatnili a teď jsou to zlomky z těch příjmů. Ale takhle to začalo. To bylo tóčo teda...

V r. 1995 odešel z ústředí, z Ymky však nikdy nezmezil...

Počátky strategického plánování

To byla v podstatě iniciativa moje a Michala Šourka, protože jsme měli představu, že by YMCA měla mít nějaký plán a nemělo by se vše dít tak chaoticky, (...). Některá sdružení jela dobře, ale YMCA byla ještě jedna kupa, jeden celek v té době (jedno IČO, pozn. red.). Takže to byla taková divočina. Tak jsme nějaký strategický plán udělali, bylo to schválené, ale nic se z toho neudělalo. To byl ten první... A když se tady změnila konstelace na ústředí, přišel Vojta (Hynek, pozn. red.) a stal sekretářem a Štěpán (Hejzlar, někdejší generální sekretář, pozn. red.), tak se na to zase začalo slyšet.

YMCA a rodina

Moje děti jezdily na tábory, teď už je vedou, plus přitahují další kamarády, už vzali Ymku po těch x letech za svou. Takže nám tam přibývají postupně členové, i činí... A jezdí na kurzy činného člena a tak. To je fakt jako skvělý nápad, ty kurzy činného člena, protože třeba moje děti, když tam byly, tak teprve pochopily, co je YMCA, co je zač... po těch letech. Ono se to vždycky špatně vlastním vysvětluje. To je super. To byl takový sen, mít takové vzdělávání ymkařů, vedoucích. Stejně ale pořád ty standardy vedoucích byly od začátku poměrně vysoké, my jsme měli na těch táborech minimum průserů od samého začátku. Na rozdíl od jiných organizací to vcelku šlo. Problém byl spíš s tou křesťanskou orientací některých sdružení (...).

YMCA a víra

Já funguju i jako pomocný kazatel v rámci evangelické církve. Takže jako plně ordinovaný služebník. Takže to bylo vždycky pro mě důležité a pro Michala taky, protože Michal (Šourek, pozn. red.) je vystudovaný farář. Na to jsme se snažili dbát co nejvíc. Prostě bylo to důležité, i když jsme mluvili s dobrovolníky, kteří sem přicházeli, jezdili k nám na akce. A na těch mých táborech, i těch, co teď pokračují, je to hrozně důležitá složka, a i tam někteří lidé uvěřili postupem času. Dokonce jsme měli v rámci jednoho tábora polní křest celé rodiny.

(...) Já jsem byl takový velmi konzervativní evangelík, a YMCA to změnila hodně. Že jsem získal přehled, co se dá všechno dělat. Hlavně jsem pochopil jednu věc. Že YMCA je vázaná tím misijním posláním. A čím ho naplňuje, to už je na tvořivosti každého. Že tam není žádná pevná závazná metoda jako třeba mají skauti. Že je to vlastně velká volnost, velká svoboda v tom, jaký prostředky v dané společnosti a v daném kontextu použiju. To mně pomáhá doteďka. I ta otevřenost vůči různým lidem. Že jsem schopný komunikovat s mladými, se starými, s dětmi pořád ještě. (...) To ymkařské, ta otevřenost, se stala součástí mého života. To je ve mně naprosto a úplně zásadně zakořeněné. Takže když se se mnou někdo chce opravdu bavit i o věcech víry, tak jsem toho schopen bez předsudků, prostě čekat, co mi přinese ten druhý nového. To je obrovský vklad přes všechny table, které jsem tady zažil.

YMCA dnes

Já bych řekl, ať je tím, čím je, (...) tzn. organizací, která nese různými formami druhým evangelium. A místem setkávání, mostem. To, co je v tom posláním. Aby to posláním naplňovala, nic víc. Když ho bude naplňovat, tak plní svou úlohu. A já jsem docela rád, jak se vyvíjí, o tom se nám ani nezдалo s těmi možnostmi, co jsme měli a s improvizací. Obrovský poklad je Vojta (Hynek, pozn. přepis.) (...). To je taková záruka kontinuity... A pak jste tu vy, noví, neopotřebovaní.

Alžběta Čechráková,

foto: J. Bergerová a YMCA Klatovy

Zdroj: redakčně upravený přepis rozhovoru, 21. 7. 2021, Praha, nahrávku pořídila a rozhovor vedla A. Čechráková

Osmisměrka

Tábory YMCA a Sherlock Holmes v letní osmisměrce

Najděte v osmisměrce některá z míst, kde YMCA pořádá každý rok tábory, a vyluštěte konec následující příhody Sherlocka Homese!

Sherlock Holmes s Watsonem jedou tábořit. Postaví stan, opečou si buřty a večer se uloží ke spánku. Po nějaké době se Sherlock vzbudí a probudí Watsona: „Podívej se

na nebe a řekni mi co vidíš?“

„Vidím miliony hvězd...“, zamžourá Watson.

„A co na to říkáš?“ Sherlock na to.

Watson chvíli přemýšlí, a pak řekne: „Z hlediska astronomie vidím miliony galaxií a biliony možných planet. Astrologie mi říká, že Saturn leží v konjunkci se Lvem. Co se času týče, usuzuji, že máme 3 hodiny a pár minut. Z teologického pohledu, že náš Pán je všemohoucí a my všichni jsme jen nicotně malí. Meteorologicky mi to říká, že budeme mít zítra krásný den. No, a co to říká tobě?“

Sherlock: „Watson, vy tupče, ně...“

S	T	A	N	Í	Š	Ě	B	O	S	L	K	E
L	E	C	I	N	P	I	L	Ú	P	I	H	C
U	A	D	O	E	T	N	S	K	Á	B	C	I
Č	Á	K	C	Ý	M	T	Á	Y	L	A	Á	Ř
I	U	K	Š	V	Í	S	R	A	O	V	N	E
C	A	K	O	Y	O	O	Ž	K	V	Á	I	B
E	A	R	S	K	H	K	A	D	S	L	Č	L
V	E	V	T	E	O	C	L	Š	K	O	L	A
O	C	L	R	V	L	L	Á	I	Ý	U	Ě	Í
H	I	Č	O	L	A	S	T	K	M	K	M	N
C	Č	I	V	O	N	U	O	K	L	A	V	L
Í	U	C	E	Ď	Y	K	E	Ř	Ý	E	A	O
Ž	Č	E	C	I	N	U	T	E	N	N	V	D

Blažkov
Čučice
Dolní Alberice
Holany
Kosák

Libavá
Lipnice
Lučice
Milkov
Netunice
Ostrovec

Pecka
Soběšín
Spálovský mlýn
V mělčinách
Valkounov
Velká Chyška

Bitýška
Vlčice
Ústí
Žichovec

Hory

Les
Louka
Lod'
Stan
Škola
Řeky

Stanové skrývačky

Najdete v následujících větách jména biblických postav, které strávily velkou část svého života ve stanu? Znáte jejich příběh?

Vzor: Každý voják obědvá dvojnásobnou porci.

Vyhrál loterii, a tak jásá, raduje se velmi.

Bez auta jsi úplně nahraný.

To není buk, ale habr, aha, musel jsem se splést.

Tohle spoj, a elektrokolo bude fungovat jako dřív.

Právníci zákony musí mít v malíčku.

Na porážku si poražený musí zvyknout.

Opravit si kus fasády, roh a garážové dveře.

Už si koupil dům, oj, žišovskou zahradu a koně.

A najdete jméno biblické postavy, která byla mimo jiné i specialistou na stany, na jejich výrobu a opravy?

Vezmi kýbl a mop a velký úklid může začít.

Poznáte některé z nich na následujících obrázcích?

Sára Dzvonicová, kresby autorka textu

Chystáme nábor nových členů!

Jak to zařídit, aby ymkaři v Čechách nevymřeli? Abychom byli relevantními partnery pro obce, kraje, ministerstva, firmy nebo média? Aby se ymkařský trojúhelník a jeho myšlenka nestala muzejním exponátem, ale aby se aktivně šířila do světa?

Na září vyhlášíme velký podzimní lov na nové členy YMCA! Chceme pozvat do našich aktivit nové lidi – ale také nabídnout členství v Ymce stávajícím návštěvníkům programů, rodičům dětí, které chodí na naše kroužky a také lidem, kterým už na aktivní zapojení nezbyvá kapacita – ale naše aktivity a idea

je oslovují – a členství tak mohou vyjádřit Ymce své sympatie.

Přidejte se k nám! Pozvěte do Ymky nové lidi! Zeptejte se ve své regionální Ymce, co za náborové aktivity chystá a připojte se k nim!

Všechny materiály, které vám v tom mohou pomoci a tipy na konkrétní náborové aktivity se sbírají na webu <http://pro.ymca.cz/> v sekci Nábor.

*Julie Bergerová
sekretář pro PR a komunikaci YMCA v ČR*

YMCA - PROSTOR PRO TEBE

PŘIDEJ SE!

TÁBOR VE VAUMARCUS

(Píše účastník z Brna)

Bylo již pozdě večer, když jsem přišel do tábora. Do prvního mezinárodního tábora YMCA, pořádaného v srpnu ve Vaumarcus. Přivítalo mě hvězdnaté nebe, večerní píseň cvrčků, hluboké ticho lesa a neklidná hladina jezera Neuchatelského, posířbřená nebeským pavoučkem a zlačená hvězdami... Pouze poslední motiv táborové písně jsem zaslechl a poslední jiskry v ohništi uviděl. Celý tábor mně zastřela noc.

Ráno byl jsem probuzen červánky, nesenými na loktech azuru. Všude bylo plno zpěvu, radosti, úsměvu, plno slov a vítání... Representanti 18 národů se zde sešli, aby se poznali; aby se vzájemně vyměnili názory o Novém Životě, o životě dle Písma Mistra, aby hoši z Kanady, Uruguay ukázali hochům skotským, jak si umějí hrát a jak žijí; aby Itálie sdělila Švýcarsku Rakousku a Francii, jak věří, že jediné mládež může dát životu nový směr a že jediné na ní bude záležeti, zdali se skutečný světový mír a křesťanské bratrství na základě učení Krista; aby Německo řeklo Holandsku, Československu, Anglii, Norsku a Švédsku, jak si představuje život ve střední Evropě a aby Čína a Japonsko spolu s Persií a Indií pověděly něco o tom, jak se dívá mládež na dalekém východě na Ameriku... I příroda v horách Jury se s námi radovala a vítala nás. Radovaly se stráně se sedmikráskami, rozhořelo se sluncem jezero, keře šeptaly cestičce o síle rodného života, rozdováděly se vlnky, pobíhající vesele po kamenech. Usmály se daleké hory a jejich Duch byl jistě probuzen večer táborovým zpěvem a pokřikem 80 mladých, nadšených srdcí Ameriky, Asie a Evropy...

Již první večer v táboře vstoupilo mi do duše neznámé kouzlo: ucítil jsem hlas Neznámého. Navštívil náš táborový oheň, náš „večerní domov“! Ano, domov má každá duše, každá rodina, každý tábor! Jen kde ho naléztí, a jak? „Hleďte — duše moje — hleďte ony cestičky, ony — za století — zarostlé chodníčky, jimiž možno se dostali k vlastní duši i k srdci druhého!“ — slyšet i bylo z tmavého koutku lesa, z hlubokého nebe, z úsměvu dalekých a blízkých velikánů i ze zlatých plamenu táborového

ohně. Toho večera uslyšely hory, mateřídouškou vonící stráně alpské naši hymnu „Kde domov můj“. Hymnou svůj se totiž každý národ představil. Za Československo tam byli dva: jeden měl housle a druhý mandolínu.

Po 7 dní nás budilo sluníčko za ranní písně jezerních, věčně mladých vlnek. „Jak je mám rád!“ — pronesl můj soused Švýcar, vyhlížeje oknem a vítaje tichou modlitbou nový den: „Odkud beřete tolik mládí? Necht' moje duše vaši píseň, vaše zákony, večerní snivost lesk vašich očí — necht' vše, co vaše jest navždy zbožňuje a na cestu života si odnese! Plnou náručí! I s kouzelným azurem, i se zdravým dechem hor i s poklady v zasněných koutcích lesa... i se vším, co dává sílu k životu, zdravý úsměv, klidný pohled a hluboký dech...“ Po této kratičké jeho modlitbě nastalo ranní cvičení, vedené ředitelem tábora Mr. T. Strongem.

I tělu se zde dostalo přepychově zdravého vzduchu a horského sluníčka. Po toletě táborový zvon volá k chvíle rozjímání, k „okamžiku ticha“, k ranní táborové modlitbě. Každý totiž musil několik minut se soustředit na vytčený cíl: jak pokračovat a kde nabrat síly k tomu, abychom přispěli k uskutečnění Království. Božího na zemi. Po snídani — ven do lesa ve skupinách, ve družinách, do chrámu přírody, do biblických hodin a debatních schůzí!

Biblické hodiny! Ještě dosud slyším ona krásná slova Mr. E. J. Patta, Johannota a ostatních, jež vždy tak pěkně dovedli přímo indukovatí radost, zájem a rychlá řešení různých problémů, které vždy počínaly Písmem a končily radostnou shodou všech. Tak na př. byly tam tyto otázky: Má život Kristův pro nynější mládež takovou cenu jako dříve? Máme se dívat na Krista jako na Boha, nebo jako na ideálního člověka, nebo jako na symbol? Čeho máme nejdříve poslechnouti: hlasu svého svědomí, hlasu Božího nebo morálky státu? Jak řešit rozpory mezi morálkou davovou a vlastním nitrem neb morálkou života Kristova? Dále se řešily problémy: představa Boha, problém rapový, války, morálky dívčí a chlapecké, národnosti. Nebo: Je mravnost původu metafyzického nebo přirozeného? Je jedna mravnost nebo jsou dvě?

Mění se mravnost s pokrokem, nebo je stále táž? Je Kristova „Láska k bližnímu“ výsledkem lidského života, nebo jeho předpokladem? Je mravnost v citu nebo v rozumu? — Mluvílo se různými jazyky, ale ku podivu — vzájemně jsme si všichni rozuměli. Tu jsem si položil otázku „Kde se jen běře tolik neznámého, logiky, kde se jen skrývá tolik svátečních motivů, citu a rozumu, že člověk je všechny svými slovy muže říci druhému, jenž jemu jinak nerozumí, než úsměvy?“ A poznal jsem, že v srdci lidském jsou ony skryté poklady, že to je ona rozsáhlá klaviatura životních akordů, které jsou nám všem společné a které se skrývají v přízvuku slova, v modulaci jeho; ano, to jsou ony spodní proudy, které jsou za každým slovem i úsměvem i pohledem, kterým rozumíme, a jež dovedou rezezvčet naše strunky, ty nám povídají často o skrytých pramenech života i o podstatě jeho více, než důkazy chladného rozumu a vědy...

Dny ubíhaly za stálé činnosti; po krátkém odpoledním odpočinku šli jsme buď na hřiště, kde

nám hlavně 32 American-boys ukazovalo, co to znamená a jak si máme vysvětlovati jejich „play the game“, nebo do hor na výlet, nebo užívat krásné, čisté vody jezera Neuchatelského.

A večer u táborového ohně! Svátky pro moji duši! Tam v horách, daleko od čtyřech studených stěn, tam duše se cítila volnější, svobodnější, šťastnější... V takový okamžik člověk pocítí touhu rozletět se na vrcholky modrých hor. Vždyť ho tam hory samy lákají! „Jen výš, jen výš! Nezůstávat tam dole! Zde na vrcholcích je možno se lépe rozhlédnout, zde je blíže k azuru, ke slunci, k pramenům života... jen výš, jen výš...!“ Hory dovedou velmi mnoho rozhodit v cestu života zdraví a písní a dovedou velmi pěkně a mile vyzdobit ráj našich vzpomínek... tam na horách „je sladko žít!“ Člověk může blíže pohledět Neznámému v oko, tam dovádivé vlnky uspávají břehy i unavené a onemocnělé srdce lidské, večery dlouho zpívají horám ukolébavku, tam duše dovede více nésti blankytu, víc- Lásky pro druhé pro život. . .

Nejkrásnější táborový oheň byl poslední. To byla pohádka! Večer tonul v radosti a v písních! Každému v oku bylo zřítí jiskru nového života. Mr. Strong, tvůrce ohňů, dovedl v každém roznutí doutnající plamen Bratrství a Lásky. Toho dne slunce zůstalo déle na horách, cvrčci nějak veseleji hráli, les se roztomileji rozezpíval a linie dále se radostí chvěly... K tomuto ohni si každý účastník předem uřízl malou hůlku, na níž si dal vyrytí od všech reprezentantů počáteční písmena. Tuto hůlku, tento symbol jednoty pak při „táboráku“ všichni vložili do ohně, posvětili jej plameny, do nichž každý současně vhodil daň a slíbil při jméně své vlasti, že bude doma zapalovat podobně ohně — nejen po stránkách, ale i v srdcích svých bližních...

Den na to nadešel okamžik loučení! Loučit jsem se měl s tolika dobrými dušemi, s horami, které mně tolik připravily překvapení a s táborem, který mně dovedl dáti tolik pěkných okamžiků, mnoho nových motivů života a životních výhledů... Z toho všeho jsem si svázal „tulácký uzlíček“, a ten si odnáším v život. Za něj táboru nejvíce děkuji.

Loučili jsme se klidně, mnozí pouhým úsměvem, pohledem neb delším stiskem ruky. Ale i v tom je kus hrdinství, dovedeme-li se loučit bez slzí, abychom snad pro usazené oko nezapomněli vítat... Tvářičky toho dne byly nějak pobledlé, ale jinak bylo pěkně, a vše se též s námi loučilo; stromy děkovaly za večery, dálky se spokojeně usmívaly, jezero nás dlouho doprovázelo svým snivým pohledem, plachetky vodní dávaly nám poslední „S Bohem“ a z vlaku jsme ještě zahlédli poslední pohled tábora, hledícího smutně do dálky a snícího jistě o slovech, jež byla dána jemu do vínku:

„Aby všichni jedno byli jako ty, otče, ve mně, a já v tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvážil svět, že jsi ty mne poslal.“ (Jan, XVII., 21.)

YMCA – ČASOPIS SDRUŽENÍ YMCA V ČESKOSLOVENSKU, PROSINEC 1925, ČÍS. 5-6, str. 159,
ilustrační foto: Archiv YMCA —tábor YMCA Hradec
Králové cca 1930

K Ř E S Ť A N S K Á R E V U E

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

Časopis Křesťanská revue spojil svou online podobu s portálem proboha.cz.

Můžete na něm najít např. tyto články:

Komentár: Migrácia ako výzva pre kresťanstvo
stvo v súčasnej dobe čelí mnohým spoločenským výzvam. Jednou z výziev je aj migrácia. Migranti k nám prichádzajú za lepším životom z rôznych častí sveta. Biblia prikazuje spravodlivý...

Perspektiva vzkříšení v pojetí teologie příběhu
Americký teolog James Wm. McClendon prezentuje v ústřední části své Dogmatiky, tvořící druhou část jeho Systematické teologie (Systematic Theology: Doctrine, Nashville 1997), christologii v...

Mýtus střední Evropy. Patříme na Východ nebo na Západ?

Jsme si jisti, kam náležíme? Často totiž o sobě hovoříme jako o p... islušních střední Evropy. V tomto označení se můžeme skrývat úsilí vyhnout se rozhodnutí, jestli chceme patřit na Západ,...

Rozhovor: Evropanství vnímám jako starost i výzvu k ostrážitosti

„Evropa by nebyla Evropou bez pokory, skromnosti či odříkání a dobrého vkusu našich předků, stejně jako by jí nebyla i bez jejich odvahy, podnikavosti a pracovitosti,“ říká v rozhovoru Josef Kreuter.

Proč Evropa nedůvěřuje sama sobě?

Je to Evropa, která poskytuje prostor svobody, jenž je upírána p... istěhovalcům z mnoha jiných zemí. Současně je to také Evropa, která trpí silným pocitem viny vedoucím k sebebrmskačství. Problém...

Vždycky jsme byli součástí Evropy

Čeští a moravští křesťané byli, jsou a budou samozřejmě součástí Evropy. Ne vždy to však znamenalo totéž, co dnes. Jednotlivé proměny evropanství proto stojí za pozornost.

<https://proboha.cz/krestanska-revue>

STRUČNĚ

► Ukrajinské velvyslanectví ocenilo aktivity, které YMCA Plzeň v loňském roce organizovala pro děti a rodiny z Ukrajiny. V rámci soutěže Brána k druhým převzali ymkaři děkovnou plaketu na slavnostním shromáždění v sále Národního technického muzea. Moc gratulujeme a děkujeme za skvělou práci!

► Jarní retreat Akademické YMCA se uskutečnil od pátku 2. 6. do neděle 4. 6. ve Svatém Janu pod Skalou. Všichni ymkaři srdečně zvání! Na téma „Západ, Rusko, Čína: střet civilizací?“ tu promluví sinolog David Gardáš, analytička Kateřina Procházková, amerikanista Jiří Pondělíček a publicista Martin Hála. Prostor bude tradičně i na společnou diskusi a procházku.

► YMCA Familia pořádá v srpnu Letní kurz Manželských setkání. Jde o osmidenní program (sestávající z přednášek a setkání ve skupinkách), o kterém účastníci každoročně vypovídají, že je oslovil otevřeností, atmosférou přijetí, schopností představitelů i nelehká témata s osvobozujícím humorem. Je určen všem párům, které chtějí pracovat na svém vzájemném vztahu, prohloubit ho či obnovit a získat nové impulzy.

► YMCA Husinec srdečně zve všechny zájemce o výuku angličtiny od 15 do 99 let na svůj letní intenzivní pobytový kurz angličtiny u Orlické přehrady. Ať už jste začátečník nebo pokročilý, kromě výuky vás jistě zaujme i sportovní program a tvořivé výtvarné aktivity, výlety nebo večerní posezení u ohně. Výuku vedou rodilí mluvčí z USA, ke studiu používají materiály s křesťanským zaměřením.

► YMCA Jindřichův Hradec sesbírала seniory z města i okolí, naplnila s nimi celý autobus a vyvezla je na vydařený výlet do Prahy. Součástí výletu byla jak krátká procházka starou Prahou, tak prohlídka Valdštejnského paláce, sídla Senátu ČR. Na dokumentačních fotografiích všichni zářili spokojeností.

► Jedním z nejpoblárnějších

programů YMCA Podivín je kroužek vaření pro děti. Malí i velcí kuchtíci už si letos troufli na kynuté lívance, mechový dort, zelené velikonoční muffiny, palačinky i venkovní opékačku.

► YMCA Pelhřimov připravila na Zelený čtvrtek čtení pašijí v přírodě. Zchátralá kaple svaté Anny na návrší nad Pelhřimovem byla působivou kulisou ke čtení provázenému živou hudbou.

► Nízkoprahový klub YMCA Praha Dixie je praktickou pomocí dětem a teenagerům, kteří to doma nemají lehké. Pomůžou s doučováním, s výběrem střední školy, napsat životopis nebo si najít brigádu. Organizují programy pro volný čas. A nově také nabízí potravinovou pomoc zdarma všem, kdo to potřebují.

► YMCA Strmilov vyrazila na cyklovýlet na hrad Roštejn. Nešlo jen o usilovné šlapání do pedálů, součástí byla také prohlídka hradu a společné ponávratové opékání buřtů.

► Děti z družin YMCA SKAUT v Domaníně samy vymyslely a nacvičily vlastní představení pro místní seniory. Prý se velmi povedlo. A děti byly tak nadšené, že si to chtěly dát hned ještě jednou :-)

► YMCA v Ústí nad Labem i letos pro veřejnost připravila Závody kočárků. Odpoledne plně zábavy a sportu, které kromě samotného závodu kočárku ve sportovní chůzi doprovodily i soutěže a aktivity pro děti, skákací hrad, ZOO koutek s mláďaty, dílničky, výroba odznáčků, ad. navíc z výtežku ze startovního podpořilo dětské oddělení ústecké nemocnice.

► Před 100 lety u nás YMCA v Československu zavedla podle amerického vzoru slavení Dne matek (Mother's day). Jeho velkou propagátorkou byla Alice Masaryková, dcera prezidenta a jedna z klíčových postav založení YMCA v Československu. Hlavní myšlenkou svátku, slaveného původně ve vojenských domovech, bylo vést člověka k vděčnosti. Každý měl zavolat či poslat své mamince telegram a říci jí, že na ni myslí. I pro nás může být dnes svátek inspirací k zamyšlení: všichni jsme dětmi a nehledě na naše subjektivní představy o ideálních vlastnostech rodičů, máme za co jim děkovat.

► Na tři dny se do Prahy sjel mezinárodní tým ymkařů, aby společně připravovali křesťanskou konferenci YMCA Unify. Ta se koná každé dva roky v jedné z evropských zemí - a příští rok v únoru ji poprvé zažijeme v Praze! Srdečně na ni zveme všechny vedoucí, dobrovolníky, členy i příznivce YMCA. Registrace se otevřou koncem června.

► Porozumět sobě samému, poznat své silné stránky a poučit se z předešlých zkušeností - to bylo téma první virtuální lekce v programu Change Agents. A my jsme hrdí, že máme v tomto prestižním ymkařském kurzu pro 120 mladých lidí z 57 zemí světa i naši českou zástupkyni!

Jednoletý kurz má za cíl připravit pro Ymku nové leadery. Vzdělát je v oblasti organizace, vedení a řízení projektů, propojit schopné mladé lidi z celého světa podpořit jejich potenciál. Probíhá částečně online a naživo, jeho součástí je mentoring i vlastní místní projekt. Chcete i vy získat dovednosti, které vám pomohou proměňovat nejen vaši Ymku ale i místní komunitu, a vybudovat si mezinárodní vazby? Máte ve své Ymce někoho, v kom vidíte velký potenciál leadera,

jen by potřeboval trochu podpořit? Přihlaste se příště!

► V dubnu jste v obchodech mohli potkat ymkaře z YMCA Jindřichův Hradec a YMCA Plzeň v roli dobrovolníků Potravinové sbírky. Možná i vás oslovili, jestli byste ke svému běžnému nákupu nepřihodili i pár kousků trvanlivých potravin nebo drogerie, které následně potravinové banky rozdělí lidem v nouzi. Často se jedná o matky samoživitelky, osamělé seniory či rodiny v krizi. Nevěřili byste, kolik může balíček rýže nebo šampon nadělat radosti!

► O skvělé práci dvou ymkařů ze severu Čech vyprávěl jeden z dílů seriálu ČT Plně hnízdo. René a Ester Jiroutovi, profesionální přechodní pěstouni, skautští vedoucí a aktivní členové YMCA Sever v něm přibližují, jaké to je mít v péči dvojčata, v čem je povzbuzující navštěvovat mateřské centrum i na čem stojí YMCA skauting. Možná i vás zasáhne jejich laskavost a otevřenost a bude vám inspirací do každodenních životů!

*Julie Bergerová, sekretář pro PR a komunikaci
YMCA v ČR, foto: YMCA Podivín*

Léto ve Starém Plzenci

Jako už mnoho let, ani letos YMCA Plzeň přes léto nebude zahálet a pro místní děti připravuje pestrý program.

Stěžejním bodem naší práce bude, stejně jako minulý rok, práce s ukrajinskými dětmi, kterých je v našem městě vzhledem k nepřehledné situaci v jejich domovině stále dost. Pro tyto účely žádáme ve spolupráci s městem o dotaci, která by aspoň z části naše aktivity pokryla, a zároveň by nám umožnila vytvořit několik pracovních míst pro ukrajinské maminky. Veškeré akce, které pro ukrajinské děti či rodiny zrealizujeme, budou letos otevřené i českým rodinám, čímž podpoříme vzájemné soužití obou komunit.

Dále budeme pořádat několik příměstských táborů na různá témata. Kromě tábora pro domá-

Jeden z týmů loňského tábora Letopisy Narnie, Plavba Jiřího poutníka.

cí školáky, který se každoročně koná v červnu, se děti mohou těšit na několik anglických a gymnastických táborů i tvořivých dílniček.

Zlatým hřebem léta pro nás bývá anglický tábor s rodilými mluvčími na konci srpna, který se již několik let nese v duchu Letopisů Narnie. Tento rok se přeneseme na úplný začátek příběhu, v němž se děti dozví, jak Narnie vznikala. Tábor povede sehraný tým českých i zahraničních lektorů, součástí týmu je i dvacet Amerických Baptistů, z nichž mnoho do Čech přiletí opravdu jen na táborový týden.

Lenka Šimánová, Starý Plzenec

Týden karbaničení s YMCA Orlová

Týden karbaničení s YMCA Orlová. Takto jsme nazvali další workshop, který jsme s kolegy uspořádali pro naše návštěvníky Kúlcentra YMCA Orlová.

Zmíněný workshop se konal od 20. do 24. března. A o co se vlastně jednalo? Celý týden se nesl ve znamení „karbaničení“ – hraní karet.

Společně s dětmi jsme si zahráli například Kvarteto, Prší, Vojnu, Žolíka nebo Uno.

Na konci týdne jsme všechny účastníky odměnili malou sladkou odměnou a zároveň jsme jim takto poděkovali za jejich účast.

Touto cestou bychom rádi poděkovali Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Moravskoslezskému kraji a městu Orlová za finanční podporu, kterou nám poskytli, abychom my mohli zrealizovat tyto aktivity.

*Nikola Niesytová, YMCA Orlová,
foto: archiv autorky textu*

Diář YMCA 2023

Valné shromáždění YMCA v ČR
16. září (Praha)

KČČ – Kurz činného člena YMCA
3.–5. listopadu (Praha)

Ostatní termíny v Diáři YMCA 2023

Přihlášky najdete vždy v adekvátní době před akcí na webu pro.ymca.cz – hlídejte si termíny!

MŽE

Na první prodloužený květnový víkend jsme vyrazili na vodu a vzali s sebou i dvě ukrajinské děti. Marina s Ksyshou s námi na různé outdoorové akce jezdily celé léto, věděli jsme tedy, že zvládnou i náročné podmínky této výpravy.

Vybrali jsme řeku Mži, neboť měla relativně dost vody, což se běžně nestává. Krom toho se v rámci Odemykání Mže vypouštělo i více vody z nedaleké přehrady, což hladinu ještě výrazněji zvedlo. Krom jezů různé obtížnosti jsme řešili i další náročné situace, zejména stromy napadané přes řeku, které jsme objížděli, podjížděli a někdy

i přejížděli. Zvlášť kormidelníci museli být většinu času obezřetní a vydávat správné povely háčkům, bez jejichž přičinění by se některé obtížnější úseky zvládnout nedaly.

Naštěstí jsme si během předchozích let už naše děti vycvičili a někteří z nich jsou natolik zdatnými kormidelníky, že jsme se o ně ani na vodě o obtížnosti ww I nemuseli bát. Pět rodin s celkem sedmnácti dětmi tří denní vodní putování hravě zvládlo a odneslo si mnoho zážitků.

Lenka Šimánová, YMCA Plzeň, foto: archiv austrky textu

Dětská stránka

YMCA Plzeň začala spolupracovat se staroplzeneckými Radyňskými listy a při různých příležitostech bude místní radniční periodikum zpestřovat vlastní dětskou stránkou. Z této spolupráce máme velkou radost. Jedná se o skvělý způsob, jak se zviditelnit a zároveň něco udělat pro širší okruh našich spoluobčanů.

I v měsících, ve kterých dětská stránka nevyjde v novinách, se budou moci čtenáři s dětskými hrdiny setkat na našich webových stránkách ymcastaryplzenec.cz, k dispozici bude vždy od prvního dne v měsíci. Z luštitelů vylosujeme každý měsíc tři, kteří se budou moci stavit v naší právě dokončované klubovně pro sladkou odměnu.

Lenka Šimánová, YMCA Plzeň

AHOJ DĚTI!
JÁ JSEM
VENDELÍN!

A JÁ JSEM
VENĐULKA!

BYDLÍME VE STARÉM PLIZENCI
A MOC SE NÁM TU LÍBÍ!!

Vendelín a Vendulka bydlí ve Starém Plzenci. Nejraději chodí do lesa, protože tam je toho vždycky spousta k vidění a k objevování. Zrovna včera se vydali s maminkou a s tatínkem lesem až na hrad Radyně, kde probíhaly oslavy Dne dětí. Pomůžeš jim splnit úkoly, které tam pro ně byly připravené?

2. úkol:
Tohle je znak Starého Plzence s dvojocasým lvem a černou orlicí. Vybarvíš ho?

1. úkol: Obtáhni hrad a poté najdi a zakroužkuj všechna písmenka ze slova Radyně.

3. úkol: Najdi v obrázku všechny ptáky a spoj je s jejich správnými názvy. Do hnízd dokresli vajíčka a do bublin napiš, o čem si asi děti povídají!

4. úkol:
Na Radyni byl pro děti připravený Pohádkový les. Pohádkové bytosti si v něm ale pomíchaly své věci. Pomůžeš jim je najít zpátky? Spoj je čarou ke správnému majiteli!

Tak zase příště, děti!

AHOÓÓJ!!!

Barbora Švédová

Víkend na Slovensku

CZECH, HUNGARY AND SLOVAKIA

supported by

• Visegrad Fund

• •

YMCA

STUDY VISIT

17.-19. MARCH 2023

LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
SLOVAKIA

Are you young YMCA volunteer 15-30 years old? Come and meet 30 young leaders, get an inspiration, learn new tips, how to lead activities, new, games, experience an adventure in Slovakian nature and enjoy stay in wooden cottage with sauna! :-)

Společně s YMCA na Slovensku a Maďarsku jsme zorganizovali víkend pro mladé vedoucí a dobrovolníky, a to v horské chatě u Liptovského Mikuláše.

Akce se zúčastnilo 14 českých mladých ymkařů, kteří společně s ymkaři ze Slovenska, Maďarska a Dánska sdíleli své zkušenosti z vedení táborů a aktivit pro děti a domů si přivezli spoustu nové inspirace. součástí bohatého programu byly jak užitečné diskuze a workshopy, tak i společný výšlap, zamyšlení, modlitba, hry a mezinárodní večer, kde si účastníci navzájem přibližovali své země a kultury. Všichni si akci skvěle užili. Nesmíme proto zapomenout poděkovat International Visegrad Fund za finanční podporu akce.

„YMCA Study visit na Slovensku byl opravdu příjemnou akcí v nádherné krajině. Bylo skvělé setkat se s dalšími členy YMCA z Maďarska, Slovenska a Dánska, sdílet s nimi nadšení pro YMCA a dozvědět se o programech, které ve svých zemích organizují. Získala jsem díky tomu nové přátele a nové nápady, co dalšího bychom u nás mohli udělat:-).“

Gábi, YMCA Plzeň

„YMCA Study visit na Slovensku pro mě byla nádherná zkušenost! Kromě krásného ubytování, přírody, dobrého jídla a nabitého programu, který mě velmi obohatil, co se týče účinkování v YMCA, jsem především poznala spoustu nových a inspirativních lidí z různých koutů světa. I po našem pobytu jsem zůstala s účinkujícími v kontaktu a ve skutečnosti, se s holkami, co tam také byly, chystáme navštívit naše nové kamarády v Dánsku. Velmi se mi také líbilo propojení ducha, duše i těla, základních pilířů YMCA, kterého se nám tam rozhodně dostalo.“

Katka, YMCA Jindřichův Hradec

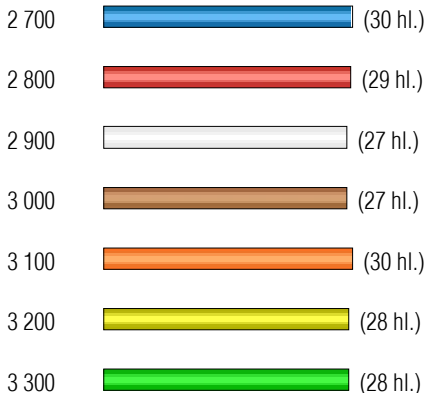
„Této akce jsem se prvně celkem bála, ale nakonec to byla skvělá zkušenost! Měla jsem možnost poznat spoustu nových lidí, daleko více jsem se namotivovala pro práci s dětmi a odvezla si spoustu nových her. Skvělým bonusem bylo, že jsem viděla krásy slovenských hor :)“

Terka, YMCA Pelhřimov

ANKETA 2/2023

Tipněte si, kolik účastníků bude na letošních táborech YMCA.

(Pouze na pobytových, příměstské se nepočítají.)

Celkem hlasovalo: 199

Zdroj: www.protein.ymca.cz**Komentář**

Při pohledu na výsledky ankety to vypadá, že respondenti vždy dávali svůj hlas právě té možnosti, která měla aktuálně nejméně hlasů a snažili se udržet maximální vyrovnanost všech položek.

Kolik opravdu bude účastníků na letošních táborech se samozřejmě dozvíme až po prázdninách, ale vycházíme-li z plánu, který pořadatel ymkařských táborů na letošní léto mají, tak už víme, že se bude pořádat 56 pobytových táborů pro cca 3054 účastníků, tudíž nejbližší byla možnost 3 100 a to byla také jedna z nejvíce tipovaných položek.

Dále uspořádáme 25 příměstských táborů... všem přeji to nejlepší počasí a dobré nápady při přípravě programu.

J. V. Hynek

PROPAGACE

Pokud byste měli nápad na nějaký propagační předmět, který by se vám líbil či hodil, který byste rádi nosili či používali, tak neváhejte a navrhnete. Nový nebo i tradiční. Pokud získá širší podporu, zkusíme ho zajistit. Svě náměty zasílejte na email sekretariat@ymca.cz.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Léto s YMCA

Každé prázdniny jsou pro Ymku a ymkaře specifickým obdobím. Na jedné straně utichne ruch v klubovnách a jiných místech, kde se děti a mládež schází během školního roku ke svým volnočasovým aktivitám a přesouvají se všichni do lesů a luk, kde prožívají nezapomenutelné chvíle v přírodě – na táborech, které jsou jednou ze stěžejních aktivit Ymky.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých dalších akcí. Uzávěrka je 20. 9. 2023.

JARNÍ VÝZVA

Podpořte práci YMCA na platformě Darujme.cz!

YMCA nabízí dětem a mladým lidem po celé ČR:

- kroužky a oddíly
- letní i zimní tábory
- sociální služby
- centra pro rodiče s malými dětmi
- prostor pro přátelství, kreativitu a realizaci vlastních nápadů
- místo pro objevování životního směru, inspiraci a poznávání hodnot

Pomozte našim dobrovolníkům a podpořte naše aktivity na Darujme.cz!

Nechte YMCA rozkvést!

